

PREVYK - Prešovský vysokohorský klub

41. Zimný kurz základov VHT

Bolo to roku pána 2026 v dňoch 26.2. – 1.3.2026, keď na Zelenom plese vo Vysokých Tatrách, Sám Najvyšší požehnal snehu, konal sa pod záštitou PREVYK-u a pod láskavým a veselým vedením (mladíkovo duchom) - Petra Kalenského a Ľuboša Webera, 41. Zimný kurz základov VHT. Na počín tento, odhodlalo sa a prišlo, spolu 9 kusov kurzistov vo veku od mladického až po dôchodkový, bažiacich po vzdelaní hlbšom a sebavedomý v horách vyššom.

Po individuálnom dostavení sa kurzistov na Chatu na Zelenom plese, boli títo podľa intenzity chrápania a tolerancie voči nemu, rozdelení do izieb a rovno hodení do vody hlbkej na lane dlhom a začalo sa odovzdávanie vedomostí o lanách a uzloch, spojené s následným praktickým precvičovaním správneho budovania štandu, bezpečného naväzovania sa na lano, prusíkovania ako aj odsedávania, ktoré si každý aj vyskúšal so svojou výbavou a ktoré sa konalo v družnej atmosfére, v suteréne - baru chaty.

Kto vyhrá ? Zručnosť alebo gravitácia ? Najprv nácvik a potom, naostro.

Nasledujúceho dňa okamih pravdy nastal a hejno kurzistov sa pod odborným dohľadom, naväzovalo postupne na lano a po zľadovatej skale rôznymi spôsobmi (výdatne podporovaný gravitáciou), kontrolovane zlaňovalo. Tu práve sa ukázala bravúrnosť alebo nedostatky techniky jednotlivých kurzistov, pri použití zlaňovacej osmy, istiaceho reverza alebo núdzovo polovičného lodného uzlu. Prípadné drobné nedostatky, boli na mieste činu priam otcovsky trpezlivo vysvetľované a naprávané inštruktormi Petrom a Ľubom.

Po úspešnom precvičení všetkých bežných techník klesania na lane, okrem použitia voľného pádu, nastal čas pre zápas s gravitáciou v opačnom smere a kurzisti sa učili sebazáchranu z trhliny a po zľadovatej

skale stúpali nahor za pomoci svojich chabých svalov avšak silnej vôle, istení použitím dvoch prusíkových slučiek.

Po úspešnom absolvovaní boja s gravitáciou v oboch smeroch - bez straty kurzistu, nasledovala činnosť survivalová. Pod odborným metodickým vedením inštruktorov, si kurzisti začali kopat' svoje diery. Pardón, kopat' si snehové záhraby. Podobnosť s inou obľúbenou činnosťou – tunelovaním, je čiste náhodná. Inštruktori vysvetlili a následne si kurzisti v praxi skúšali, vyhľadanie vhodného miesta na záhrab, zistenie hrúbky snehu a zásad vykopania správneho záhrabu, ako je sklon, veľkosť, komín atď. Na konci činnosti, sa kurzisti pochválili svojimi výtvormi – „norami“, ktoré boli následne odborne hodnotené a boli doporučené konkrétne vylepšenia.

Kurzisti sa v reálnych podmienkach učia, ako sa správne robia snehové záhraby.

Zasnežený svah po nájazde kurzistov vyzeral - ako ementál.

Večer sa niesol opäť v duchu naberania nových teoretických vedomostí z oblasti rôznych druhov karabín, sedacích aj hrudných úväzov, slučiek, materiálov a ich použitia. Tu bol opäť správny čas na otázky zelenáčov – kurzistov, ktoré starí skúsení vlci - inštruktori, ošľahaní všetkými tatranskými vetrami, trpezlivo a zrozumiteľne vysvetľovali, tak aby to pochopil každý, nie iba intelektuál - titulovaný.

Ďalší deň, sa niesol hneď zrána v rezkom tempe. Inštruktori si rozdelili hejno kurzistov na dva menšie krdle a každý inštruktor začal zaúčať svoj krdel, ako sa správne naväzovať na lano v družstve a vysvetlil techniku a význam viazania brzdiacich uzlov na lane. Následne prišla čerešnička na torte a náhodný kurzista sa v nečakanej chvíli, s dramatickým výkrikom PADÁM!!! hodil na zem - akoby do trhliny. Tu nastal pravý čas na to, aby si zvyšok lanového družstva precvičil okamžité a správne reakcie na túto situáciu. Zapriet' telo v opačnom smere, vytvoriť riadnu oporu pre nohy - zastaviť pád a začať inštruovať správnu činnosť zvyšku lanového družstva a vytvoriť snehovú kotvu. Kurzisti boli veľmi prekvapení z toho, ako pevne drží v snehu správne vytvorená kotva, ktorú kurzisti nedokázali vytrhnúť zo snehu ani za použitia techniky ťahal dedko repu, babka ťahala dedka atď. Po overení pevnosti snehovej kotvy, nastal praktický nácvik správnej techniky na vytiahnutie „dramatického herca z trhliny“, ktorý zapierajúc sa, kládol aktívny - avšak zbytočný odpor. Väčšina lanového družstva ho úspešne premošla - vytiahla.

Inštruktori Peter a Luboš, pri odovzdávaní vedomostí svojim lanovým družstvám, pred samotným nácvikom.

Ďalšou na rade bola tematika lavín, vyhodnocovania snehu a ukážky spôsobu akým sa určuje pevnosť a nosnosť snehu a snehových vrstiev. Po tom nasledoval nácvik vyhľadávania osôb zasypaných v lavinách a ich vyhrabávania, za použitia snehových sond a pípsov - lavínových vyhľadávačov, vopred zakopaných na

tajných miestach v snehovej pláni pri Green Lake, kde „práve spadla lavína“. Po dohľadani „zasypaných osôb“ pípami , nasledovala teoretická časť v ktorej boli rozoberané prípady zo skutočného zasypania osôb v minulosti.

Pri tomto bol kladený dôraz na možnosť pádu následnej lavíny, časovú tieseň pri tejto záchrane a nenahraditeľnosť okamžitej záchrany svedkami, ktorí sú na mieste a môžu pomôcť. Môžu pomôcť ešte pred príchodom horských záchranárov a vypršaním krátkeho času kým je možné nájsť zasypaného ešte živého.

Praktický nácvik správneho vyhľadávania zasypaných (pípsov), v drsných snehových pláňach pri Green lake.

Tu niekde je, povedal odhodlane kurzista. Ha, podcenil hrúbku snehu a hravosť inštruktora. ☺

Westernová scéna na zasnežených pláňach pri Green lake, alebo ...

Keďže ľadovec ani vhodný strmý snehový svah sa nedostavili, tak nácvik brzdenia pádu na ľadovci, si vyžadoval značnú dávku zábavnej kreativity od inštruktorov. Za mladi museli byť inštruktori určite veľkí fanúšikovia westernov a scéna v ktorej je človek ťahaný po zemi na lane za koňom, ich zjavne inšpirovala. Dvaja kurzisti utekajú, ťahali na lane po snehu svoju "obet" - precvičujúceho kurzistu. Tento sa snažil počas tohto, pretočiť svoje telo do správnej polohy a zastaviť tých dvoch baviacich sa, vyrehotaných ťahúňov - koňov, zaľahnutím svojho krompáču s maximálnym zarytím jeho hrotu do snehu.

Úloha to bola neľahká avšak zábava veľiká a tak bola technika správneho brzdenia, precvičovaná až do jej správneho zvládnutia, k veľkej zábave všetkých zúčastnených. Intenzita ťahania a dĺžka dráhy, naznačovala slušnú mieru škodoradosti tých dvoch ťahajúcich koňov.

3 Vyrehotané „kone“ pri nácviku brzdenia pádu krompáčom.

Čo dodať na záver ? Snáď iba, že v mene všetkých spokojných a rozverných kurzistov, **ĎAKUJEME PÁNOM** inštruktorom Petrovi Kalenskému a Ľubošovi Weberovi, za ich čas, za ich snahu o odovzdanie informácií v zrozumiteľnej a zapamätateľnej forme a za krásne spomienky, ktoré sme si všetci z tohto kurzu odniesli.

Rozverní kurzisti s Petrom Kalenským,

s Ľubošom Weberom.

Pokus o článok spackal : Ľuboš Amigo.